

DE PREÜNIES

DRUK DOENDE MET ALLE VOORBEREIDINGEN BESLUITEN WE OM EEN VOORPROEFJE OP DE REÛNIE TE HOUDEN. KUNNEN WE GELIJK HET SENTIMENT RONDOM DE REÛNIE TOETSEN. WE BESLUITEN EEN ZOGENAAMDE PREÛNIETE HOUDEN OP 26 OKTOBER 2008 IN HET 'WAPEN VAN ELST'.

DE PREÛNIE GEEFT ONS DE GELEGENHEID OM 'OUD' LEERLINGEN TE VERZOEKEN OM ONS IN DE VOORBEREIDINGEN TE ONDERSTEUNEN. WE KOMEN ER ZO LANGZAMERHAND WEL ACHTER DAT HET ORGANISEREN VAN ZO'N GROOTS EVENEMENT WEL ENIGE DRAAGKRACHT NODIG HEEFT.

EEN TWEETAL MELDINGEN ZIJN VOOR DEZE BIJeenKOMST VIA DE MAIL BINNENGEKOMEN. LICHT GESPANNEN ZIJN WE RUIM OP TIJD AANWEZIG IN HET WAPEN. GELUKKIG, HETTY VAN VEEN, CWW, IS ER AL EN GEDRIEËN WACHTEN WE MET SPANNING AF OF ER NOG MEER KOMEN. SCHOORVOETEND KOMT JOSE VINK, KMS, BINNEN. DAN VOLGEN PETRO GREVELING EN HENK HENDRIKS (OLS). BLIKKEN VAN HERKENNING OVER EN WEER. HET KAN NIET OP OOK MARINUS VAN DER POL, CWW, ARIE VAN DER KOPPEL EN TON AKKERMAN (OLS) ZIJN VAN DE PARTIJ. IEDEREEN IS DOLENTHOUSIAST OVER DE TE HOUDEN REÛNIE. HET VOELT GOED, IS ONTZETTEND LEUK, WE LACHEN VEEL EN DE NAMEN EN VERHALEN OVER TOEN PASSEREN DE REVUE.

WE BESLUITEN TER

'Wat leuk! Jij ook hier?'

Gevelina en Stefan de Bruijn (links) en zoon en Maritien van der Pol (rechts) tijdens de 2e jaar in café 'In den Ommelanden' in Elst.

na met succes

ELST - Verbondse grachten, lóóschap en herkenning bij de vijftigste die elkaar zondag 18 januari troffen in café 'In den Ommelanden' aan de Rijksweg Noord in Elst. Die vijftigste konden in feite niet ontang wachten op de slag dat de werkelijke reünie zal plaatsvinden: 20-09-2009. Vandaar dat er maar een soort pre-ünie van de reünie werd gehouden.

Verantwoordelijk hiervoor is Chessa van Kleef. Ze wou de

jaar vijftig en nu het lijf vinden ten jaar onder klagenoten allemaal bij elkaar te zien. "We hebben dat al 33 jaar geleden geproeft dat er een reünie zou moeten plaatsvinden. Dat gebeurt elke keer als we elkaar zien tijdens de Paardenspektakel van Dit Nou, omdat ik die jaar vijftig woucht dacht, dan organiseer ik op 20-09-2008 ik een reünie voor alle vijftig die ook de lagere school in Elst hebben gevolgd. En... min of meer groeien zijn in 1979", legt Van Kleef uit.

Ten grote groep wilde alleen samen komen om de voorberedingen daar te spreken. Het is natuurlijk een hele klus om een groot groep samen te zien waar

gewoont te organiseren. In totaal zijn het er ongeveer vierhonderd en ik moet er nog 100 zien te vinden. En dat is dus niet heb ik alweer de laatste, want de 49-jarige tweesteren Communicatie van DNG.

"Velen konden gewoont niet wachten tot 20-09-2009 dus we spraken met elkaar af dat wij elkaar zondag de 18e januari maar ontmoeten in Café 'In den Ommelanden'. Dat was hartstikke leuk. Ten laatste 18 november", stelt Chessa.

De vijftigste kunnen wel wat publiekheid gebruiken in hun zoektocht naar oude klagenoten om te spreken.

"We zien heeft een reünie te zijn en hebben aan de groene de crio-

PLAATSE DAT DIT ZEKER VOOR HERHALING VATBAAR IS EN PRIKKEN EEN NIEUWE DATUM. DE ENTHOUSIASTE VERHALEN DIE UIT DE EERSTE PREÜNIE NAAR VOREN ZIJN GEKOMEN, BLIJKT OOK ANDEREN TE HEBBEN AANGESTOKEN.

OP 23 NOVEMBER 2008

MOGEN WE TWINTIG REÜNISTEN WELKOM HETEN IN CAFÉ 'IN DEN OMMELANDEN'. HET IS MEER DAN GEZELLIG EN EEN FEEST VAN HERKENNING. WEDEROM LEUKE VERHALEN VAN DIVERSE OUD LEERLINGEN. OOK GOEDE TIPS WAAR WE BEPAALDE KLASGENOTEN KUNNEN VINDEN. WE NOTEREN ALLES EN KUNNEN DE WEKEN OPVOLGEND WEER DRIFTIG AAN DE SLAG MET OPSPOREN.

WE KRIJGEN ER GEEN GENOEG VAN EN OP 18 JANUARI 2009 IS DE VOLGENDE PREÛNIE. ZELFS 'DE BETUWE' EN 'DE GELDERLANDER' HALEN WE ERMEE. GOEDE RECLAME EN HOPELIJK MELDEN ZICH WEER REÛNISTEN AAN DOOR MIDDEL VAN DE PERSBERICHTEN. WE KRIJGEN VAN ALLE KANTEN COMPLIMENTEN OVER HET INITIATIEF. DOOR DEZE POSITIEVE BERICHTEN KRIJGEN WE WEER NIEUWE MOED OM MET VOLLE KRACHT DOOR TE GAAN.

DOOR HET ENTHOUSIASME VAN DE REÛNISTEN VOLGEN OP 19 APRIL EN 28 JUNI 2009 IN 'GRAND CAFÉ DE VERENIGING'

NOG EEN PAAR PREÛNIES. ELKE KEER IS EVEN LEUK EN TELKENS WEER NIEUWE GEZICHTEN ERBIJ EN ANDERE VERHALEN.

DE LAATSTE PREÛNIE IS TIJDENS DE PAARDENMARKT. NIET 'ECHTE' PREÛNIE MAAR MINSTENS ZO GEZELLIG. IEDEREEN KAN NU AFSCHIED ZEGGEN: 'TOT DE TWINTIGSTE'.

VANAF NU IS HET ZAAK OM DE CONTACTEN TE ONDERHOUDEN EN JAARLIJKS AFTER-REÛNIES TE PLANNEN. ZULLEN WE DAN MAAR ZEGGEN: TOT ZIENS OP EEN AFTER-REÛNIE OF PAARDENMARKT?

Wilfried de Koning en Petro Greveling fietsen op de Rijksweg ter hoogte van Bakkie Hendriks. Wilfried ziet een tientje liggen. Wilfried is niet van zijn besluit af te brengen en de jongens geven het tientje aan als gevonden voorwerp bij de politie.

Juf Lies Odekerke was de mooiste juf van de school. De ondeugden van de klas Max Foor en Petro Greveling zaten vooraan bij de juf aan tafel. De jongens hadden op de voetenbank spiegeltjes geplakt en konden zo onder de rok van de juf kijken. Toen juf Odekerke dit ontdekte kregen de heren een flinke oorvijg.

Meester Cees Oort stond het huilen nader dan het lachen. Hij had nog nooit in zijn carrière zo'n klas gehad. In zijn ogen waren het allemaal boeven. Tegen Rob Derksen, Jan van Dam en Petro Greveling zei hij: "Van jullie zal nooit iets terecht komen!" Wel, Petro is eigenaar van 'Residence Tergouw' in Oosterhout. Rob Derksen is eigenaar van autoshop 'Paddock One' in Elst. Jan van Dam is eigenaar van motorzaak 'Jan van Dam Motoren' in Elst. Meester Oort heeft geen gelijk gekregen!

Hebben jullie dat ook? Naarmate je ouder wordt ga je anders tegen herinneringen aankijken. Je kunt ze beter plaatsen denk ik. Een teken dat je met het ouder worden ook wijzer wordt!? Ik zal aan de hand van mijn herinneringen enkele voorbeelden schetsen. Waarschijnlijk hebben enkele van jullie andere herinneringen aan dezelfde feiten. Dat bewijst dan maar eens temeer het gelijk van Plato: de waarheid heeft meerdere gedaanten.

In onze jeugd was de wereld heel overzichtelijk: je ging , in mijn geval, naar de Rooms Katholieke Jongensschool Sint Werenfridus. Je ouders gingen niet alle scholen af om te kijken waar het onderwijs het beste was voor hun kind. Jouw klasgenoten gingen allemaal naar de Rooms Katholieke kerk. Daar troffen ook onze ouders elkaar zodat er controle was op de jeugd. In het weekend voetbalde je bij Rooms Katholieke Sport Vereniging Spero.

Maar ook in de klas was het heel overzichtelijk: degenen die goed konden leren zaten aan de raamkant (C- niveau), zeg maar de debetzijde, de moeilijker lerende zaten aan de deurkant (A- niveau), de creditzijde dus. Tegenwoordig zouden we zeggen ze hebben ADHD of zijn dyslectisch. Daar tussenin zat B- niveau. Dat kon vriezen maar ook dooien. Soms kregen zij aansluiting bij de C- groep, soms zakten zij af naar de A- groep.

Als raamkanter had je een redelijk goed leven: je mocht mis dienen bij begrafenissen of bruiloften. Dat bracht toen vaak nog geld op en het was onder schooltijd. Ook de deurkanter mochten nogal eens weg onder schooltijd. Schoolplein opruimen of hondenhok van de hoofdonderwijzer schoon maken. Ze zullen er evenmin rouwig om zijn geweest. De middengroep was de pineut. Voor hen geen klusjes onder schooltijd maar echte liefhebbers van rekenen of taal zullen het ook niet geweest zijn.

Het zou me niet verbazen als bij een reunie van de lagere school de opkomst onder raamkanters hoger is. Hun schoolherinneringen zullen plezieriger zijn dan die van overige leerlingen. Mijn herinneringen aan die schooltijd zijn nog steeds zeer goed. Ik begrijp echter beter dan voorheen dat het voor deurkanter maar vooral voor B- leerlingen niet altijd een pretje moet zijn geweest.

Waar de meeste van ons ook anders over zullen denken was het gebruik om op de laatste schooldag voor zesdeklassers het roken toe te staan. Nadat je alle onderwijzers had getrakteerd op een sigaret, ging je met de hele klas met de trein naar de bioscoop in Nijmegen. Gedurende de hele dag mochten alle zesdeklassers roken. En dat gebeurde dan ook.

Treincoupe en bioscoopzaal zagen blauw van de rook en ook op school werd er dapper op los gerookt. Het vertier buiten schooltijd bestond vooral uit voetballen. Fuifjes waren niet echt gebruikelijk op een jongensschool en de meisjesschool, die er naast stond, was verboden terrein. Daar kwam je niet. Een bijzondere herinnering heb ik dan ook aan de misdienaars feestjes. Zolang het ging om een uitje was er niets aan de hand. Maar zodra het ging om een disco werd het onwennig. Ik kan me een feestje herinneren in het Parochiehuis met een discotheek. De eerste biertjes waren gratis. Daarna (ik meen bij de vijfde) moest een flesje een kwartje kosten. Vanaf een uur of 11 moesten de 4 meisjes die aanwezig waren (op een stuk of dertig misdienaars) het redelijk ontgelden. Het moet een bijzonder gezicht zijn geweest die dertig aangeschoten misdienaars om die 4 verdwaalde meisjes.

Wat wel weer overzichtelijk was, was dat bijna alle raamkanters vervolgens naar het Katholiek Gelders Lyceum gingen. De meeste naar Arnhem Zuid. Die school werd al snel verzelfstandigd en omgedoopt tot Nederrijn College (tegenwoordig Olympus College). Daar heb ik HAVO gedaan en nadien nog Atheneum (overigens toch weer op het Katholiek Gelders Lyceum). Het zal dan ook niet verbazen dat een redelijk grote groep lange tijd bijeen is geweest (via lagere school, voetbal en middelbare school) en elkaar nog vaak treft. De mooiste schooltijd was het Nederrijn: niet meer die strakke band met de kerk. De onthechting van de kerk was overigens vooral een maatschappelijk verschijnsel. Wel voor het eerst sinds de kleuterschool weer meisjes in de klas. Het lerarencorps was extreem jong (slechts gemiddeld enkele jaren ouder dan de oudste leerlingen) en het feestgehalte hoog.

Met enig onbegrip kijk ik vandaag naar de jeugd, vooral het mannelijk gedeelte, dat redelijk massaal zich af lijkt te keren van school. Dat is volledig tegengesteld aan de mooie herinneringen die ik zelf heb. Dat is dan ook een van de drijfveren geweest om te kijken of ik iets kan bijdragen aan verbetering hiervan. Via de voetbalclub. Daar heb ik lang met veel plezier gespeeld. De waardering voor mensen die zich toen voor mij inzetten had ik op dat moment niet echt. Dat is pas veel later gekomen. Dat gaf ook de doorslag om mezelf er voor in te zetten. De enige functie die op dat moment vrij was was die van voorzitter. Dat doe ik nu bijna 3 jaar met veel plezier en mooie herinneringen; ik word oud.

Een jeugd droom die redelijk uit komt

Ik droomde er altijd van om boer te worden. Veel later ben ik bezig geweest een sociale firma op te richten.

Dromen over mijn toekomst deed ik al op jonge leeftijd, ik wilde gelukkig zijn en het goed hebben. Op school liet ik dit niet echt merken want de leerstof moest me aan komen waaien en leraren maakten nog wel eens de opmerking dat ze niet wisten wat er van mij terecht moest komen.

Na het LBO ben ik gaan werken en leren. Ik wilde geld verdienen en op kamers kunnen gaan.

Ziekenverzorger was mijn eerste baan, zorg was niet mijn eerste keus want ik wilde agrariër worden.

Na het behalen van de opleiding moest ik in militaire dienst, ik was net 2 dagen te laat geboren, er was dus geen ontkomen aan. Na de Nederlandse staat een half jaar gediend te hebben ben ik als gewetens bezwaarde uit dienst gegaan. Ik heb m'n werk weer opgepakt, en ben al snel op het platte land bij de kruisvereniging gaan werken. Ook ben ik weer gaan studeren.

Na mijn studie heb ik een tijd gewerkt in 24 uren zorg bij mensen met een beperking, en arbeidsmatige dagbesteding in het tuin onderhoud. Toen druk bezig geweest met de mogelijkheden van een sociale firma. Echter het zorg stelsel bood toen nog niet de mogelijkheden om dit op te richten. Omdat een kennis erop aan drong zijn tuin mee te helpen aan leggen ben ik na een tijd daarop ingegaan. Toen is het "echt goed misgegaan", het was ontzettend leuk, ik ging dit vaker doen en langzamerhand werkte ik steeds meer als zelfstandige. Door veranderingen in de zorg, konden mensen met een beperking nu ook binnen mijn bedrijf werken en werd het mogelijk om alsnog als een vorm van sociale firma verder te gaan.

Ik leerde Joyce, mijn jeugd liefde, op jonge leeftijd op school kennen. Wij op zijn op jonge leeftijd getrouwd. Toen wij eenmaal zelf kinderen hadden, hebben we ons huis ook open gesteld voor pleegkinderen met een beperking eerst een en later werden het snel meer. Na 15 jaar deed zich de mogelijkheid voor om in een franchise constructie aan te haken bij Stichting De Driestroom. Dit heeft er in geresulteerd dat wij sinds 1 juli 2009 een zelfstandig gezinshuis zijn. Zo zie je maar dat de weg soms lang is en vele omwegen kent, maar mij heeft het gebracht daar waar ik altijd al van gedroomd heb.

Cock van de Linden

Mijn zusje en ik liepen in de eindjaren zestig, begin jaren zeventig met een groot aantal kinderen vanuit de Koninginnebuurt naar school. Wij hadden wel een fiets maar toch ging iedereen elke dag lopend van huis naar school en weer terug. Op de hoek van de Prinses Beatrixstraat en Koningin Julianastraat stond een houten gebouw met een trappetje aan de voorkant waar toen de bibliotheek van Elst in zat.

De katholieke jongens liepen dan door de Prins Bernardstraat naar de Werenfridusschool en wij liepen dan verder tot aan de Koningin Emmastraat waar de katholieke meisjes doorheen liepen naar de Henricusschool. In de grote Molenstraat liepen dan de Molukse kinderen die van het kamp af kwamen en samen met hen liepen wij dan naar onze school bij de kerk. Verder herinner ik mij dat we elke maandagmorgen, ieder kind apart, een psalmversje uit het hoofd bij de tafel van de juffrouw moesten opzeggen.

Juffrouw Renkema plakte altijd hele mooie plaatjes bij je werk die ze uit een boek van een tuinbedrijf had geknipt.

Bij meester van Lith moesten we veel dingen, over van alles en nog wat, overschrijven van het bord in onze schriften.

Meester Winkler was de meester met de gitaar en het lied van Johnny Cash wat hij ons had geleerd over een altijd maar rijdende trein.

Tijden gaan snel als je terugkijkt, want alweer 15 jaar geleden bracht ik Marieke, Thijs en Sophie, mijn kinderen, naar dezelfde school en natuurlijk allemaal op de fiets. Bovendien kwamen ze ook nog alle 3 in de klas bij juffrouw Renkema, die zij juffrouw Greetje noemde.

Hetty van Veen

EELIAN KREEG PRIJS VOOR BESTE OPSTEL

ELST — De 16-jarige Eelian Geerlings uit Elst is gistermiddag door de P.G.E.M. in het zonnetje gezet voor haar uitstekende opstel over een bezoek aan de P.G.E.M. in Nijmegen. Zij behaalde er de eerste prijs in de opstellenwedstrijd van de maatschappij voor dit district mee. Eelian was met de derde klas van de RK Huisboudschool Koekeland op excursie geweest in het voor-

lichtingsbureau en had na afloop haar ervaringen toevertrouwd aan het papier. Gistermiddag bezochten mej. Van Eden en de heer Van de Blik geheel onverwacht de Elester school. Zij overhandigden Eelian een krulset als waardering voor het beste opstel. Aan de opstellenwedstrijd is door leerlingen van ongeveer 50 scholen in het district Nijmegen deelgenomen.

Een krulset voor de opstel-schrijfster.